

u Scias etiam.] Vulpel. conf. 46. num. 10. Ros. Scias etiam.] Adde 26 quod d. Far q. crim. in q. 7. numer. 26. versic. sed tertia, tenet contrarium, & impugnat consuetudinem hic allegatam, dicēs, opinionem veriorem esse quod diuersa sint iurisdictiones, & territoria, absolutus, vel condemnatus in vno loco, siue domicilij, siue originis, siue delicti non possit vilo pacto molestari in alio, fraude, vel collusione cessante, ibi impugnando etiam Viu. tenentem in op. 429. nume. 4. quod absolutus, vel condemnatus in loco domicilij, vel originis nō prohibetur accusari in loco delicti, quia est principalis locus, in quo punitio fieri debet; fecus autem in condemnato, vel absolutus in loco delicti, quo casu amplius molestari nō poterit: sed ego arbitror opinionem D. Far. 27. quo ad punitiōem factam, quando sufficienter punitus fuisset, esse veram, quia de eodem delicto nemo duplici pœna est puniendus, non autem quando fuisset absolutus in loco originis, vel domicilij; nam datur materia fraudandi, quia delinquentes confugerēt ad locum domicilij, & originis, vbi de facili ob defectum probationum, vel alia de causa absolutiōem obtinerent, & de fraude contestare nō posset; & quia etiam locus delicti est locus principalis, & principaliter offensus, in quo punitio fieri debet, vt dicit Viu. in loco supra citato, sed si absolutus fuisset in loco delicti, eo casu credem

di punitiōe, posset reus iterū accusari, & puniri. Et ita reperiō iudicatum fuisse in causa cuiusdā Gasparis Canouæ qui pro homicidio animo delib. erato patrato fuerat punitus pœna pecuniaria per prætorē Dominus Ossula; iussit enim Senatus Prætori eius successori, vt nulla habita ratione illius cōdemnationis de nouo contra ipsam Canouam procederet, 3. Octob. 1556. P. N. Et Paulus de Castro conf. 548. lib. 1. con. suluit, quod quidam, qui fecerat compositionem pecuniariā cū Vicario Episcopi pro adulterio, poterat non obstante cōpositione iterum ab Episcopo inquiri, & puniri.

13 Scias etiam, quod licet prædicta cōclusio procedat de iure, tamen consuetudo illam non admittit, nisi quando isti duo iudices sunt sub eodem domino. Sed quando eorum territoria, & iurisdictiones sunt penitus separatæ, & distinctæ, & sub diuersis præsidibus prouinciarum, tunc si delictū commissum in vno loco potest puniri à duobus iudicibus in solidum, cōdemnatio facta ab uno, & exactio pœna non tollit accusatiōem, neque punitiōem coram alio. Et ita de consuetudine obseruari attestatur Bal. relatus per Arct. in d. c. de his nu. 20. & in specie ita obseruari in Italia dicit Iac. de Beluis. conf. 9. circa fi. inter consilia crim. diuersorum, lib. 1.

14 Sed quæro, quid si aliquis fuerit accusatus coram iudice ecclesiastico pro aliquo crimine ex ijs, pro quibus etiam iudex ecclesiasticus potest contra laicum procedere, de quibus dixi in d. q. 37. & fuerit ab ipso iudice ecclesiastico pu-

nitus, nunquid poterit iudex laicus illum iterum pro eodē delicto grauius punire? Resp. quod sic, & est communis opin. vt dicit Fel. n. in d. c. de ijs, num. 10. prout illum refert Alciat. in c. 1. nu. 128. de offic. ord. qui & ipse attestatur hanc esse communem opin. licet ego in libro meo non reperiā Fel. in eo loco attestantem, Didac. in d. c. 10. post nu. 6. Ant. Gomez. c. 1. delictorum, post nu. 40. in prima cōclusione, sunt enim iurisdictiones distinctæ, & prorsus separatæ, vt dixi supra vers. sed hic occurrit. Subdit tamen Dominus Anton. Gomez. in loco præallegat. circa fi. quod aliud esset dicendum, si prius fuisset punitus à iudice laico: nam (secundum eum) non posset deinde ab ecclesiastico molestari, & dicit, quod ita colligitur ex mente omnium doctorum, quod etiam sequor, dummodo pœna imposita per iudicem laicum nō esset minor illa, quam pro eo crimine posset imponere iudex ecclesiasticus, loquendo de pœna corporali, vel pecuniaria. Nam licet pœna excommunicatiōnis, quam iudices ecclesiastici passim imponunt, secundum quid sit grauior omni pœna temporali, cum tamen tendat potius ad salutem animæ, & sic sit potius medicina, quam afflictio, non est in hoc proposito connumeranda inter graues pœnas.

15 Vnum tamen scias, quod ita posset esse criminis atrocitas, quod non obstante punitiōe per vnum iudicem illata, posset etiam per alium iudicē puniri. Et ita colligi videtur ex text. in c. ad falsarium, de crim. falsi, & in hoc omnes Doctores consentiunt, vt attestatur Pont. super consuet. Blesen. fol. 182. col. 1. in fin. vbi per tres colum. satis eleganter loquitur in hac materia.

amplius non posse molestari, nam prædicta cessarent, & sic potest dici, quod in casibus prædictis scilicet quando absolutus fuisset in loco originis, vel domicilij, impugnandam non esse dictam consuetudinem, & ita etiam dicit Do. Far. in si bene eius fundamentum cōsideratur, dum tradit exemplū de punito, & non de absoluto.

Item adde, quod quando reus potest puniri à duobus iudicibus pro eodē delicto, si cōdemnatus fuerit pecuniariter ab vno, potest iterum cōdemnari corporaliter per aliū iudicem, ita dicit Bald. in l. 2. C. de sport. quem refert, & sequitur A. ff. in cons. blasphemiam in fine, lib. 3. Baiard.

x Neque punitiōem coram alio.) Pone modo quod reus corā tali iudice penitus separata iurisdictionis reuocaret cōfessionem sub alio iudice factam, an posset puniri, vel torqueri? Dic, quod sic, nisi confitens doceret de errore, vel metu alterius iudicis, sup. quæst. 21. vers. Sed quid si reus. Drogh.

y Respond. quod sic.] Amad. à Ponte in quæst. Laud. tit. quis sit iudex folio 93. aliàs nume. 24. 25. & 26. & dicit, quod vnus non poterit alteri inhibere. Ross.

z Iurisdictiones distinctæ.] Adde sup. q. 38. vers. sed certè. Drogh.

QVÆST. LVIII.

Quid agendum sit, si reus remissionem à parte offensa habitam exhibeat.

SVMARIA. Ex Claro.

1 Pax habita ab offenso, an possit vltius procedi.

- 2 Et an possit transigi super crimine prius, quam sit instituta accusatio.
- 3 Et an facta pace post ceptum iudicium possit iudex illud prosequi.
- 4 Et an stante pace possit tertius accusari.
- 5 De quibus criminibus possit fieri pax.
- 6 Et an de criminibus priuatis.
- 7 Et an vbi ingeritur tantum pœna mutilationis membri.
- 8 Et an vbi pœna fustigationis.
- 9 Et quid si agatur de imponenda pœna perpetui carceris.
- 10 Et an vbi agatur de amittenda libertate.
- 11 Et an super crimine adulterij.
- 12 Et an super crimine raptus.

Et

- 13 Et an super crimine incestus.
- 14 Et an super iurpro.
- 15 Et an super criminibus, pro quibus non ingeritur pœna sanguinis.
- 16 Et quid si agatur de crimine priuato.
- 17 Et quid si agatur de crimine, pro quo de iure sit imposita pœna mortis, & a statuto imposita sit pœna pecuniaria.
- 18 Et quid si agatur de crimine falsi.
- 19 Et an in casibus, in quibus est prohibita transactio, sit etiam prohibita gratuita pœctio.
- 20 Et an si statutum prohibeat fieri pacem pro aliquo delicto, censetur etiam prohibitum fieri pacem cum eo, qui delictum ipsum fieri mandauit.
- 21 Ad quos spectet ius faciendæ pacis.
- 22 Pater an possit remittere iniuriam factam filio.
- 23 Prelatus an possit remittere iniuriam factam ecclesiæ.
- 24 Et quid in blasphemia. (filio.)
- 25 Offenso monacho, an spectet ius faciendæ pacis monasterio, vel filij spirij an possint pacem facere de morte parentum.
- 26 Tutor an possit facere pacem nomine pupilli.
- 27 Procurator cum libera an possit pacem facere.
- 28 Pax habita vulnerato, qui deinde moritur, an prosit vulneranti.
- 29 Et an pax facta pro vulneribus prosit pro morte.
- 30 Mario, qui uxorem occidit, an prosit pax habita a filiis cōmunibus.
- 31 Filius, qui non vult esse hæres patris, an possit facere pacem pro morte patris.
- 32 Et an filius faciendæ pacem censeatur adire patris hæreditatē.
- 33 Si offensus decedat, relictiis pluribus hæredibus, an sit habenda pax ab omnibus.
- 34 Et an sit habenda pax a femina hærede.
- 35 Et quid si nullus adsit hæres, a quo possit haberi pax.
- 36 Pax an possit fieri absenti.
- 37 Pax facta pro iniuria an tollat etiam interesse respectu damnorum, & expensarum.
- 38 Remissio facta in foro conscientie, nunquid sublatur sit ius accusandi.
- 39 Restitutio rei ablata, vel satisfactio an habeat vim remissionis.
- 40 Iudex an possit cogere offensum ad faciendam pacem. Ex Additionibus.
- 1 Pax à quibus sit habenda.
- 2 Pax quomodo probetur.
- 3 Pax habita post sententiam, an prosit stante statuto quod habita pace, quis mitius puniatur.
- 4 Offensus declarans coram testibus, quod non intendit querelare, censeatur remittere. Statutum alleuians pœnam de pace facta cum offenso, nō intelligitur de pace facta cum fisco, sed cum principaliter offenso, nu. eod.
- 5 Pax, & remissio an differant.
- 6 Paciscens de iniurijs censeatur concordasse.
- 7 Pax de delicto intelligitur etiam, & de qualitatibus ipsius.
- 8 Compositiones quomodo fiant in Regno Neapolitano.
- 9 Iudex non potest præfigere terminum offenso ad querelandū.
- 10 Pœna pacis rupta debetur etiam, quod subsequatur reconciliatio.
- 11 Remissio partis quando præiudicet fisco.
- 12 Iudex an possit procedere post remissionem partis in statu Ecclesiastico.
- 13 Et quid in Regno Neapolitano.
- 14 Accusatore desistente an possit procedi.
- 15 Accusatores an possint impune desistere in Reg. Neap.
- 16 Et quid in statu Ecclesiastico.
- 17 Accusator nouus an possit prosequi processum, super quo fuit transactum.
- 18 Componens cum fisco quando possit iterum molestari.
- 19 Pax facta sub conditione, ne offendens redeat ad patriam sine licentia offensi, an valeat.
- 19 Tertius quis dicatur.
- 20 Transactio quare prohibeatur in crimine adulterij.
- 21 Et quid nō possit fieri in crimine raptus.
- 22 Transactio nulla, an impediatur transigentem iterum agere.

- 23 Pax à coniunctis usque ad quem gradum requiratur.
- 24 Pax an sit habenda à filiis adoptiuis, emancipatis, naturalibus, & iegitimatis.
- 25 Pax debet constare in actis.
- 26 Uxor alicuius occisa, quis debeat facere pacem, vir aut pater.
- 27 Pater an possit remittere iniuriam factam filio.
- 28 Et si remiserit, an mater possit accusare.
- 29 Et quid in sorore, si frater remiserit.
- 30 Pater vili non potest remittere iniuriam filij.
- 31 Nec etiam iniuriam violati thori.
- 32 Parte remittente, an alij agere possint.
- 33 Et an filius iniuriatus.
- 34 Filius non ratificans pacem factam à patre, non dicitur proditor.
- 35 Iniuria facta civi non potest remitti per Antianos sine consensu consilij.
- 35 Blasphemia pœna quæ sit.
- 36 Blasphemans absolutus à sacerdote, an dicatur habere pacem blasphemie.
- 36 Rapiens monialem pacem debet habere à Papa.
- 37 Monaco habente filium interfecto, à quo sit habenda pax, à filio, vel à Monasterio.
- 38 Et quid si filius, & Monasterium abscondent.
- 39 Offensa facta Monaco, & facta clerico seculari, an differat.
- 40 Rapiens monialem, à quo debeat habere pacem.
- 41 Religiosus non dicitur ante professionem.
- 42 Spurius an possit remittere necem patris, vel è contra.
- 43 Tutor an, & quando possit facere pacem, & num. 45. Et quid de minore.
- 43 Mater iurix an possit pacem facere pro filio pupillo.
- 44 Et an tutor teneatur ad illius obseruantiam.
- 46 Et quomodo sit faciendæ cum pupillo.
- 48 Procurator an possit pacem facere.
- 49 Et an constitutionem apponere.
- 50 Et quid in Regno Neapolitano.
- 51 Pax facta pro vulnere, an prosit secuta morte.
- 52 Occisus si reliquerit patrem, filium, & uxorem, quæ postea filio successit, à quo sit pax habenda.
- 53 Maritus interficiens uxorem, an possit habere pacem à filiis cōmunibus.
- 54 Far. nac. impugnatur.
- 55 Metus reuerentialis quomodo probetur.
- 56 Filius exheredatus an faciat pacem de morte patris.
- 57 Pax habita ab vno ex pluribus hæredibus an sufficiat.
- 58 Pax, & concordia differunt.
- 59 Pax à quibus requiratur in Regno Neap.
- 60 Pace habita a principali, nō est amplius de causa tractandū.
- 61 Soror defuncti existente filio, non potest pacem facere. Et quid de uxore interfecti, ibid.
- 62 Filius exclusus a statuto, an debeant paci interuenire.
- 63 Pax facta absenti an requirat ratificationem m.
- 64 Damna remittere nemo tenetur.
- 65 Satisfactio debet fieri iuxta mensuram iniuria.
- 66 Paciscens cum parte, mediante pecunia, non euadit infamiam.
- 67 Remissio plena an tollat repetitionem damnorum.
- 68 Remittens iniuriam pretio mediante, non censeatur remittere damna, & interesse.
- 69 Remissio pœna conventionalis censeatur facta per cassationem processus.
- 70 Remissio plenissima comprehendit etiam damna, & interesse.
- 71 Remissio iniuria, & consequutio satisfactionis inter se sunt diuersæ.
- 72 Remissio an possit probari per testes.
- 73 Et quid in Regno Neapol.
- 74 Pax potest dici sine actu exteriori pro salute animæ, & sacerdos teneatur aboluere confitentem, num. eod.
- 74 Iudex an possit compellere ad pacem, & num. 77.
- 75 Et an ad treguam.
- 76 Et si compellat, an teneatur edicto, quid metus causa.
- 78 Pax ex quibus impediatur, remiss.

R 3

ADDI.